

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА НАРОДНИТЕ ИНТЕРЕСИ.

ТУРЦИЯ налягува сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 3 бѣли мецидѣта; вжѣ отъ имперіята, 4 бѣли мецидѣта. Спои-
тешествованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относѣтъ до редакціята надписуватъ се до Никола Геновича. Външните насто-
тели отговарятъ за вѣстникътъ. Подписката за спомоществованіята става направо у Ц—градъ Галата при Никола Геновича, издателя на вѣстникътъ. —

РЕДАКТОРЪ И ИЗДАТЕЛЪ НИКОЛА ГЕНОВИЧЪ.

Преди петъ години, епоха на нашето религиозно раздѣленіе отъ фанариотското духовенство, цариграшките ни първенци бѣха разсѣдили за добръ да основатъ единъ народенъ съборъ. Единственната цѣль на тоя съборъ бѣше да са занимава сътъ народните ни работи, сътъ народните ни нужди.

Тоя съборъ са бѣше съставилъ сътъ първенци и сътъ чорбаджии, два сол човѣци диаметрално противоположни. До едно врѣме той слѣдуваше сътъ патриотизмъ висока си мисля: периодически списанія са основаха, народни вѣстници почнаха да са издаватъ; училището при народната ни черкова влѣзи въ по-добра наредба; по вѣтъ хората века да си отворятъ очити. Това бѣше плодъ на нѣговити трудови. И нѣй ко-
пото глѣдахми тѣя нѣща, нѣй мислѣхми чи тоя съборъ са бѣше турилъ на височината на положеието.

Нѣ по злощастіе това не излѣзи тѣй. Отъ нѣколко врѣме насамъ тоя съборъ загуби съвършено предназначенията си цѣль. Различни интриги възбунаха помежду единти и другити. По многото отъ първенцити ни си дадоха оставити; чорбаджилкѣтъ зима въ рѣцѣти си командата на народните ни интереси, и днесъ тѣя народни интереси са намиратъ въ рѣцѣти на панславистити.

Истина има още нѣкой първенци които участвуватъ въ тоя съборъ; нѣ тѣ сѣ едно дѣлъ малко число. Сичкити му други членови сѣ почти подданици елленски, влашки, руски.

И кои бѣха причината на тѣя неспоразумѣния? Тѣ бѣха чи първенцити ни гоняха една цѣль чисто народна, а чорбаджилкѣтъ, който лѣжи въ едно дебело невежество, той гонѣше идеити на панславистити.

Ето прочее защо нѣй блѣсками тоя чорбаджилкѣтъ. Началата които е фаналъ не отговарятъ никакъ на народните ни интереси. Слѣдователно той трѣбува да са събори.

Сѣки види чи днесъ нѣй са намирами въ едно критическо положение. Намѣсто да вървимъ напредъ нѣй вървимъ назадъ. И за да излѣзимъ отъ това положение нѣй трѣбува да употребимъ сичкити си усилія къмъ общеползени работи; да направимъ единъ съборъ чисто народенъ въ който малкѣ и голѣмѣ да присѣтствува и който да са трудни за успѣхътъ на церковните ни работи.

Нашити първенци разумѣха съвършено тая идея. Тѣ доказаха най логически тая потребност; тѣ казаха чи единъ съборъ за да има една важност и единъ народенъ ха-

рактеръ, той трѣбува да бѣди познатъ на сичкити Българи, да са земе миѣнието отъ сичкити градища.

Това миѣние са прѣвѣ отъ цѣль съборъ, благодарение на просвѣтливити мисли и на енергическити усилія на нашити първенци.

Слѣдователно въ едно заседание рѣши-
ся да са распахни на сѣкадѣ за тоя съборъ. Сѣки членъ са подписа на писмата. Въ тѣя писма тѣ искаха миѣнието на гражданити отъ сѣки градъ и избираніето на единъ двама отъ подписанити членови които да ги представява.

Пидиръ, двѣ недѣли отговорити на тѣя писма распретени на сѣкадѣ пристигнаха. Вишегласіето бѣше за първенцити. Сътъ други думи външнити ни съотечественици предпочетоха да повѣратъ миѣнието си на първенцити ни отъ колкото на чорбаджити.

Това произведѣ една жива борба помежду единити и другити. Първити искаха въз-
номощата на вишегласіето си, защитата на народните ни интереси; вторити искаха да защитатъ страстити си, честолюбията си, панславистичкити интереси.

Тѣя несъгласія побудиха по голѣмата частъ отъ първенцити ни да си дадѣтъ оставити. Чорбаджити оставаха да командуватъ народните работи. И колко сѣ успѣли тѣя работи? Сѣки можи да види.

Въ послѣднитъ си брой Свѣтъникътъ посвѣтѣва единъ членъ отъ три колони срѣщу насъ. Въ тоя членъ той са мѣ-
чи да докажи на читателити си чи ушь нѣй сѣми биле прѣвеждали членовити си отъ францушки и чи не сѣми познавали французкитѣ языкъ.

И за да даде една по-голѣма важностъ на лѣжити си, на клѣветити си, московскитѣ органъ заема нѣкой си фрази отъ членътъ ни когото куріе д'Орианъ прѣведи и помѣсти въ единъ отъ послѣднити си бройви.

Естествено редакторътъ на куріе д'Орианъ трѣбува да познава съвършено французкитѣ языкъ; той трѣбува да знаи и значенията на сѣка дума. Слѣдователно той е способенъ да ни даде за тоя предметъ единъ добъръ урокъ на насъ и на Свѣтъникътъ за терпѣити сътъ които прѣводити трѣбува да ставатъ.

Прочее нѣй оставами на нѣговата отсѣда да ни кажи да ли французката азбука а б с д можи да са прѣведе сътъ българската а, б, в, г, д, . . . ?

Или по-добръ дали единъ прѣводъ било отъ български на французки, или отъ

французки на български можи да стане дума по дума?

До дѣто ни отговори редакторътъ на куріе д'Орианъ, нѣй ще попитамъ редакторътъ на Свѣтъникътъ да ни кажи да ли прѣводити отъ единъ языкъ на други са праватъ дума за дума? Да ли сѣки языкъ има единъ и същи своиства, единъ и същи думи за сѣко израженіе? Да ли сѣки языкъ имѣа своити особни идиотизми?

Още, членовити на Свѣтъникътъ тласнати най враждебно и най клеветнически срѣщу грѣската патриаршія, членови които сѣ писани отъ руското посолство и които сѣ пълни сътъ московски идиотизми, сътъ московски думи да ли Г-нъ Бурмовъ, кiev-
ски воспитаникъ, ги прѣвожа дума по дума?

Това е вѣроятнo. Защото нѣй намирами въ тѣхъ по много руски думи, руски израженія, руски идиотизми отъ колкото български.

Редакторътъ на Свѣтъникътъ казуе още чи нѣй не сѣми познавали французкитѣ языкъ. Нѣй нема да са оправдавами отъ тая коварна клѣвета. Позиціята ни при министерството на външнити работи и при министерството на общенародното просвѣщеніе можи високо да ни оправдай.

Нѣ Г-нъ Бурмовъ каква позиція занимава? кое можи да засвидѣтелствува нѣговити познанія. Училището въ което са е училиъ доказува доста добръ нѣговити способности и нѣговити познанія.

Редакторътъ на Свѣтъникътъ казуе още чи той не е клѣветилъ никого; нѣ чи нѣй сѣми уклѣветили сичкити първенци на народътъ ни.

До сега нѣй никого отъ първенцити си не сѣми оклѣветѣвали. Нѣ ако рѣкохми нѣщо за повѣденіето на нѣкои отъ чорбаджити; чи тѣя нѣкои чорбаджии, на които Свѣтъникътъ е органътъ, сѣ съгласни сътъ рускитѣ панславизмѣтъ, това не можи и не трѣбува да са кажи клѣвета, нѣ правина. Защото то е толкозъ истина колко е истина чи Г-нъ Бурмовъ е кievски воспитаникъ.

Панславистичкитѣ органъ казува най сътне чи ако тѣя чорбаджии не бѣха убѣдени за неважнѣлостѣта на вѣстникътъ ни тѣ щѣха да са уплачатъ завчасъ на нѣщото и чи сътъ тоя начинъ нѣй сѣми щѣли да са намѣримъ въ едно мѣчно положение.

Нѣй знаими положително чи тѣя същити чорбаджии ходили да са уплакуватъ; тѣхнити клѣвети ни сѣ познати отъ едно високо лице. Нѣ царското правителство ни познава съвършено добръ за да не даде никакво утѣреніе на тѣхъ.

Вещественната значителна загуба която опита Г. А. мият Везиръ въ лигнътъ който направил на пенелъ конакътъ му въ няколко сахата бѣше за Н. В. случай на радости и на задоволствия най-дълбоки които можат да опита отъ страна на августинието лице на господарятъ си първиятъ министъръ на една имперія.

Н. Ц. В. Султанътъ благоизволи дѣйствиелно да даде, въ това обстоятелство на Н. В. Фуатъ-паша свидѣтелства толкось исключителни на висока общливостъ и на живо попечение, щото правителствениятъ човѣкъ който са намираще на това предметъ, веке угѣшенъ отъ едно злощастіе на което най-големиятъ общенароденъ чиновникъ е изложенъ както едно частно лице, са намира почти честитъ отъ една случка която му открива сичкото благоволение и сичката добрина на господарятъ му къмъ нѣго.

Нѣ само Н. Ц. В. Султанътъ, като научи Н. В. Фуатъ-паша загубилъ мюхюрътъ на царството когато Голѣмиятъ Везиръ удра на официалните книги, благоизволи да му даде, съ съ рѣката си, собствениѣтъ си мюхюръ и да му връчи отоманскити декорации които му са бѣха дали, нѣ още Н. Ц. В. испроводи на Н. В. Фуатъ-паша облякла и униформи. Той заповѣда щото каруци да занесатъ мобили отъ царскитъ палатъ на привържението живѣлище на Голѣмиятъ Везиръ; Н. Ц. В. му проводи нѣкакви нѣща потребни за една нова поклѣнина.

Напразно Н. В. Фуатъ паша са мѣчи да са окрѣе, чрезъ смиренни отказуванія на общливата благородностъ на августиниѣтъ монархъ; напразно казуваше на различни проводници на Н. Ц. В. чи не е загубилъ нити коприна, нити жопринени облякла, нити скъпоцѣнни и княжески работи; Н. В. бѣше длъженъ да прѣимъ тѣ различни знакови на едно деликато попечение, хладя да пѣти по скъпоцѣнни отъ колкото нѣщата които сѣ са загубили въ злощастіето както и сичкити суми пари.

Малоо чужди министри като са научили чи Н. В. загубилъ и други декорации освѣтъ тѣ на страната си, са приготвяха бѣла да искатъ други нови отъ правителствата си. Нѣ орденити въ дѣманти които стоѣли забодени на униформата на Н. В. са нагорѣли само тѣ.

Наистина ако бѣше позволено да са направилъ едно най-малко приближаваніе помежду една вещественна случка и скърбни и неоправителни печали, можат да са кажи чи Н. В. Голѣмиятъ Везиръ е дълбоко изскърбенъ въ фамилиинити си общливости както и въ имотътъ си; и чи сѣки ударъ на сѣдба навиква върху почтаемото му лице симпатіи толкось високи толкось живи, синехождения толкось вселенски и толкось искрени щото наизмѣната на частинитъ му животъ са видѣтъ да уголѣмяватъ по много високитъ общенароденъ чиновникъ и да праватъ по прочутъ отъ колкото никогдѣ правителствениятъ човѣкъ, тѣмъчъ вѣренъ, сѣдливъ и просвѣтливъ на великодушнити чувства на господарятъ къмъ народътъ му!

ОТОМАНСКА ИМПЕРІЯ. (1)

(Официаленъ прѣводъ)

ЗАКОНЪ ВЪРХУ ПЕЧАТЪТЪ (ПРѢСАТА).

ГЛАВА I.

ОБЩИ РАСПОЛОЖЕНИЯ.

Членъ XX.— Обидата къмъ сѣки хранителъ или агентитъ отъ общенародната властъ ще са наказува съ едно затваряніе отъ десетъ дена до десетъ мѣсеца или съ съ една глоба отъ една лира до четирисѣтъ лири.

Членъ XXI.— Обидата къмъ посланициѣтъ, къмъ пълномощнитѣ министри, проводници, натоварени за работи или други хора новѣрени

на Високата Порта, ще са наказува съ съ едно затваряніе отъ осемъ дена до осемъ мѣсеца, или съ съ една глоба отъ една лира до триѣсетъ лири.

Членъ XXII.— Обидата къмъ честни лица ще са наказува съ съ една глоба отъ една и половина лира до петнаѣсетъ лири, или съ съ едно затваряніе отъ петъ дена до петъ мѣсеца.

Членъ XXIII.— За случай на оскърбленіе къмъ какво да е лице и бѣли къмъ какъвъ да е хранителъ отъ общенародната властъ за работи чисто лични, наказаніето показано отъ законътъ ще са приложи съ съ единъ самовластенъ начинъ. Обаче, въ случай на оскърбленіе срѣщу хранителитъ или агенти на властѣта или срѣщу сѣко лице което е дѣйствувало въ единъ общенароденъ характеръ за оскърбителни работи относителни на тѣхнитѣ служби, доказателството на обвинителни работи ще турѣ струвачътъ на обвиненіето ванъ отъ сѣко на казаніе, безъ да са очистатъ наказаніята произнесени срѣщу сѣма обидата отправена на тѣ лица.

Членъ XXIV.— Обидата срѣщу лицата назначени въ членовити XX и XXI е наказана съ съ едно затваряніе отъ петъ дена до петъ месеца или съ съ една глоба отъ една и половина лира до петнаѣсетъ лири.

Членъ XXV.— Обидата къмъ частити хора ще са наказува съ съ едно затваряніе отъ два дена до два мѣсеца, или съ съ една глоба отъ триѣсетъ гроша до петъ лири.

Членъ XXVI.— Обнародуваніето или помястованіето, направени съ съ намѣреніе и съ съ лошаво сѣрдце, за лъжливи новини, за книги фабрикосани или прѣправени ще са наказува съ съ едно затваряніе отъ единъ мѣсецъ до една година или съ съ една глоба отъ десетъ до педесетъ лири.

Членъ XXVII.— Прѣстѣпкити предвидени отъ членовити XV, XVI и XXI можатъ да са наказуваѣтъ чрезъ администраціята, за едно спиране което нѣма да занимава единъ мѣсецъ.

Членъ XXVIII.— Сѣки вѣстникъ или периодическо списаніе ще бѣди задълженъ да помястива отсѣжданіето произнесено срѣщу нѣго чрезъ съдо̀вицето въ единъ отъ бройнитѣ си които ще излизатъ презъ мѣсецѣтъ на сѣденіе.

Напечатаніето на сѣко рѣшеніе на отсѣждане въ единъ или много вѣстника, ще можатъ да са порѣчува съ съ разносити на отсѣжданіето.

Членъ XXIX.— Вѣстникътъ или веродическото списаніе което е притегнало три отсѣжданиѣ, чрезъ съдо̀вицето, въ разстояніе на двѣ години, става себѣтъ на спиране или за прѣтѣвяніе отъ администраціята.

Членъ XXX.— Въ случай на затваряніе на управителитъ или отговоривитъ прѣтѣжатели, за вина, прѣстѣпка или нарушеніе на печатѣтъ, обнародуваніето на вѣстникътъ или периодическо списаніе неможатъ да са слѣдува, презъ сичкото сюрдисуваніе (продълженіе) на затваряніето, освѣтъ отъ единъ управителъ който да изпълнява условіята установени отъ сегашнитъ законъ.

Членъ XXXI.— Разгѣдуваніето предъ съдо̀вицата, за прѣстѣпки, сторени чрезъ прѣсата ще става по жалбата на интересиватѣ партиѣ която ще са види докачена, исключи случанити на обиди къмъ господарятъ, къмъ членовити на царската фамилия, на нападаніе срѣщу властѣта на Султанътъ и обидата къмъ министритѣ, както и случанити на оскърбленіе къмъ общенародната нравственостъ и къмъ добритѣ нрави, въ които случанъ разгѣжданіето ще става отъ правителството.

Разгѣжданіето, въ случай на оскърбленіе

на една отъ религіитѣ или едно отъ богослуженіята исповѣдани въ имперіята ще са порѣчува отъ правителството ако е станало, по законіето на интересиватѣ религіозна властъ.

Членъ XXXII.— Правото на правителството и правото на гражданството срѣщу прѣстѣпкити направени чрезъ прѣсата са унищожаватъ отъ шестъ мѣсеца напълнени като са съчете отъ денѣтъ на обнародуваніето което прави прѣстѣпката.

Членъ XXXIII.— Въ случай на нова прѣстѣпка, наказаніята които ще са изречитъ, както чрезъ съдо̀вицето тѣжъ сѣщо и чрезъ администраціята, ще можатъ да са умолѣватъ и въскъчуваѣтъ, най-малко двойно.

Членъ XXXIV.— Прѣстѣпкити споменати въ членовити XV, XVI, XVII, XIX, XX, XXI и XXII ще са представятъ на една комисія съставена отъ петъ души които ще засѣдава на Високата Порта. Голѣмиятъ Сѣвътъ ще изрѣчи наказаніето спорѣтъ рапорѣтъ на комисіята.

Прѣстѣпкити или нарушеніята на законѣтъ обѣснени въ другити членови на сегашнитъ законъ ще са пригласяватъ чрезъ съдо̀вицата на заплѣтѣто.

Членъ XXXV.— Сегашнитъ законъ ще са тури въ дѣйствиѣ отъ 1 Януарія, 1865 (н. с.)

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ

ОРЪХОВО, 9 ДЕКЕМВРІЯ.— Вземаме честъ

Господниѣ Вѣстинкарю да ви изложиме истинна българина която съществува у нѣколко Врачани, които преди нѣколко дни подадоха прошеніе на вселенскитъ патриархъ противъ нашитъ достопочитаемѣ архіерей свѣто врачански Г-нъ Пансія и послучай на това патриарха заповѣда на ловчанскитъ епископъ за да дойдѣ на испитъ, койго ходилъ на Вратца и испитовалъ, послѣ дойдѣ и тука въ Орѣхово, отъ тука на Пѣвѣнъ, и отъ Пѣвѣнъ отишелъ си на Ловечъ. Нѣй оставаме да отговарятъ други за Вратца, и за Пѣвѣнъ какви противни работи е испиталъ рѣчениѣтъ епископъ, и забѣлѣжваме както изначала знаеме какво отъ Г-на Пансія е прѣблагодаренъ сичкиятъ народъ и на тритѣ кази. Нѣговити прѣимущества не е нужда да са доказуваѣтъ на дълго. Българинъ е сѣрдечно родолюбивъ, ученъ е доволно, и достоеѣтъ прѣвѣснодно, не трѣбува да казуваме докѣзателство, нѣговата опитностъ са показа въ разстояніе на четирити години, на тукашното му пребиваніе въ тѣково обстоятелство. Врачанитѣ сѣ трима които го гонятъ понеже не нѣмъ дава пари, но вината е нѣгова, чи ги настрѣли нѣвъ първо и сега като не нѣмъ дава нищо той лошъ стана. И тука испита Ловчу, но коя сѣ показаха противници стуги Тетевенли по хановити и единъ Кіоръ Бангеа называемъ отъ насъ нѣжата бѣгалъ отъ Златица. Нѣй въ орѣховската каза мали и велики любиме и почитаемѣ нашитъ духовниѣ отецъ Г-нъ Пансія и сѣ благополучни считамѣ за удосто̀ваніето на тѣковъ пастиръ. Вѣстникъ Сѣвътъ нѣкъ неа описува бестиднитѣ лѣжи на тримата Врачанитѣ какъво е клеветникъ и незнаемъ что, не само, Гостодниѣ, христѣвнитѣ го почитатъ; но и сѣсѣдити наши Отоманци голѣма честъ му въдаватъ. Но не можимѣ да проуѣдемъ какъ бѣ патриаршіята та са основа на лѣжливитѣ писма на рѣчениѣтъ врачанитѣ които сѣ вели сѣ измама на народѣтъ въ Врацѣ, тука нѣмѣмѣ да нѣмѣ патриаршіяѣтъ тайно споразумѣніе съ балканскитѣ минни народни прѣдставителѣ, които сѣ стараатъ да измаматъ патриаршіята за да падѣтъ Г. Пансія заради улесеніе на въпросѣтъ черковниѣ, но асеу!!! Нѣй толкова години живѣмѣ заедно съ Г-на Пансія не видѣмѣ нѣщо лошо, балканцитѣ какъво зло видѣха? Той сѣ

протосингела си заедно осем години живял в българската черква в Фенер и патакливо с тях е бил; сега е лош. Това ли е нехотното родолюбие? Както и патриаршата тръбуваши ли да го гони и ти? като той си положи животът в опасност заради нѣж? това правда ли е? има ли и от трети кази против нѣго прошения? не! защо тъй? и нѣй не знайми... нѣка другити да разсудат върху това. Нѣй прочее готвими махзарь до Високата Порта и са молиме да сѣ испита тая работа отъ царското правителство за да види миа послѣ кой ще да са засрами.

КАЗАНЛЪКЪ, 5 ДЕКЕМВРИЯ. — Отъ сѣнада притеснение религиозно, земамъ Турция, Съвѣтникътъ и Гайдата, нѣ ненамирамъ нищо утѣшително за насъ. Отъ врътъ са у-плакуватъ отъ фанариотити и чорбаджити.

Нанстина вѣй имате право дѣто казувате чѣ чорбаджити са раздѣлятъ отъ фанариотити и чѣ фанариотити са поддържатъ отъ чорбаджити. Вашата идея къмъ тоя сой товѣци е логически изложена. Азъ я приѣмамъ съвършено; и ето на това убѣденіето ми:

Напримѣръ, дѣто нѣмаше чорбаджин на-штити махали отиваха добръ. Каквото става-ше въ махалити нѣ биваше съюги на междана. Не липсуваше нѣти голѣмъ нѣти малкъ, ни-ти богатъ нѣти сиромашъ да не знае това ко-ето става въ градътъ ни.

Но нѣя епоха сичтити ни общественни работи напредуваха, давѣяха и даваха пло-довеи си. Общественията ни каса са бѣше о-богатила и сѣни зафалаше на тоя успѣхъ.

Нѣ отъ нѣколко години насамъ или по добръ да кажа отъ когито са е вѣтнналъ фа-нариотлѣкътъ въ махалити ни отъ тогичва на-самъ са родиха и чорбаджити и злоупотрѣ-бленіята. Безъ полезно е да ви кажа усилията които положили граждани ни и особно пър-венци ни за да въспрѣтъ успѣхатъ на тая зараза.

Отъ тогичва сичко зе да върви назадъ. Градската ни община повѣхна и прѣстана отъ да дава обикновенити си плодови. Сичкиятъ Казанлъкъ зафана да са укорява и да са растѣ-куватъ причинити на рѣченити злоупотрѣб-ленія. Тѣя черти, фанариотството трѣбува да си е оставило на сѣнада въ отечеството ни.

Преди двѣ години черковната ни каса колкото пари имаше нашити чорбаджин ги вло-жиха та купиша каймета стотѣхъ за трийсетъ. Тѣя пари тѣ ги дадоха на черковната ни каса сто за сто.

Нѣ колкото за сиромасити тѣ имъ про-даватъ и кацити за общественити пари ол-дуктанъ-сора. Сиромасити като видѣха тѣя злоупотрѣбленія на чорбаджити стегнаха са да не си плащатъ борчатъ. Нѣкой си сиром-ашъ ако има нѣкои кайме отъ двайсетъ гроша дадено отъ Цариградъ дава го за борчъ, нѣ чорбаджити му казуватъ да го е далъ когато са вървели кайметата.

Нѣ са чудимъ съсъ тоя отговоръ на чор-баджити. Защото нѣй незнайми да сѣ вървели нѣкогн тѣя каймета.

Отъ това сѣни можн да заключи чѣ и тука владѣй фанариотлѣкътъ. Нѣ за сега сти-га толкъсъ. Подиръ малко врѣме нѣй ще изло-жимъ попространно сичкити тѣя работи и ще ги поимтаме кога сѣ вървели по вѣнъ речени-ти каймета.

КЮСТЕНДЖЕ, 9 ДЕКЕМВРИЯ. — Нѣй н-махи тая година една жетва отъ най изобил-нити въ Добруджа, и за това търговити на зааретата бѣше твърдъ дѣтелна на пазарити ни. Хилѣди колѣ натоварени съсъ жити нѣ-

наха до толкъсъ новіятъ ни градъ щото чо-вѣкъ не можнше да са разминѣ отъ тяхъ.

Голѣмитъ панарѣ въ меджидіе когито са направи отъ Нусретъ паша и Сабри паша немоща да стани толкъсъ добръ както напри-шъ, защото селенити като бѣха занимаи да си пранасятъ жетвата не можяха да оставатъ работити си.

Благодарение на дѣтелната и благора-зумната равностъ на Нусретъ паша, царски комисарь за поселяването на черкезити, гра-дѣтъ за когото хортувамъ са уголъмява и у-лжшава отъ день на день.

Помежду другити расположенія зегн отъ Нусретъ-паша, трѣбува да споменемъ напри-веніето, въ Меджидіе, на една болница дѣто сичкити прѣселенци са приѣматъ и глѣдатъ добръ както и сѣзданіето на една широка къща за училище. Той учреди въ сѣщитъ градъ една комисіона. Отъ учрежденіето си насамъ, тая комисіона са занимава съсъ по-стияніе на къдражми, съсъ освѣщеніе съсъ газъ и съсъ чистеніето на улицити.

И за да са оздравятъ околностити на Меджидіе едно голѣмо колѣчество канали са ископаха. Царскиятъ комисаринъ напа-ра да са насадѣтъ десетъ хилѣди дървета по окръжията на градѣтъ и едно доста голѣмо пространство земя са обърна на градина. Ос-вѣнъ това нѣколко лица отъ властѣта са про-водиха на Мачинъ и на Бабадаа за да избе-ратъ и донесатъ най хубавити видови дърве-та. Учакуватъ са още отъ Бруса до сто хи-лѣди... които ще са насадѣтъ въ око-лностити на Меджидіе.

По слѣдствие на студѣтъ и на мразѣтъ които имяхи компаніето на голѣмитъ каналъ когито ще отиди отъ Меджидіе до Дунавъ са отложн за пролѣтъ. Преди нѣколко дена ра-ботити върваха полѣка по причинна на нѣмані-ето на потребнити сѣчева. Компаніята на же-лѣзницѣтъ помежду Кюстенджа и Черна-вода направи да са отворятъ много кюкловн за да укѣснѣватъ истичаніето на събирателни-ти води които покриватъ, по пролѣтъ, една частъ отъ желѣзницѣтъ пѣтъ и които прона-ждатъ опасната трѣска позната подъ име трѣс-ка отъ Добруджа.

Нѣй имяхи презъ свѣршюваніето на пос-лѣдницѣтъ мѣсець твърдъ лошаво врѣме. По-щеската служба посрѣшна много укѣснѣвані-я. Въпорити не можяха да са приближатъ до скелата ни макаръ и компанията да направи исполнителски работи. Тая скеля дава малко си-горностъ само на малкити гимнн когито е че-сто проблематическа.

Цѣнити на нѣщата са въскъчиха динѣ много. Дървата както и кюмюрѣтъ станаха твърдъ рѣдки. Един кола напримѣръ, когито струваше лѣтно врѣме десетъ гроша са прода-ва днесъ отъ 75 до 100 гроша.

Черкезити слѣдуватъ да идатъ отъ врѣ-ме на врѣме въ градѣтъ ни било отъ Сам-сунъ, било направо отъ странити на Кавказія. Тѣзи дѣто додоха най подиръ сѣха безъ мал-ко да са удаватъ въ гърлото на Кюстендже дѣто лошавото врѣме не ги остави да излѣ-затъ.

Чрезъ тая бура гимията на когито са на-мираха емигрантити подпадна подъ най-го-лѣма опасностъ и едвамъ можяха да са извадатъ отъ нѣя тѣя бѣдници, благодарение на усили-та на нашити маринери управлени лично отъ царскиятъ комисарь и капитанитѣ на скелата Г-нъ Никола Маари.

Високата Порта като опозна опасностити на които сѣ изложени гиминти въ Черно-то море презъ зимата натоварила бѣше Нусретъ паша да порѣжа на рускити власти да напу-

натъ пренасишето на Черкезити отъ 1 Януа-рія. Макаръ и да са за тая мѣрня, повече отъ трийсетъ хилѣди прѣселенци бѣха пристигнали съсъ сичкити си нѣлѣбѣлѣци на Новоросійски (Суджакъ). Нусретъ паша извѣсти за тая работа на капитанъ паша койго проводи нѣтъ гимин за да зематъ тѣя бѣдници.

Утвърватъ чѣ околъ когито не ще можѣтъ да са дигнатъ съсъ тѣя гимини ще останатъ на Соуджакъ до пролѣтъ съсъ масрашити на цар-ското правителство. Това ще бѣди прочее о-ще една добрина когито Н. Ц. В. Султанѣтъ ще направи на черкешкото прѣселеніе.

Утвърватъ още чѣ единъ муниципаленъ свѣтъ щалъ да са състави въ Кюстендже.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Федералното извършюваніе въ герцог-щинити на Холщайнъ и Лауенбургъ е свѣр-шено. Діетата произнесе рѣшеніето си и въ-просѣтъ на герцогщинити влѣви въ послѣ-дната си фаза.

Нашити чѣтатели познаватъ причинити чрезъ които Прусія иска оттегляваніето на Федералнитѣ войски и повиканіето на цар-скити комисари. Баварія отказува твърдъ на-тегорически тѣя претенци на Прусія и Ав-стрия. И на това отъ горѣ тѣ са основава на обясненіето направено отъ царскиятъ пѣлно-мошникъ въ четрийсетъ и третѣто вѣсѣда-даніе на тая година.

Нѣ това което тѣ незнаятъ и което нѣй немощимъ още да разумѣми добръ е какъ виенскитѣ кабинетъ са е вложилъ да са съ-дружи на пруското предложеніе и да приѣ-ми задѣлженіята на една политика когито са-мичлѣкъ са бѣше натоварилъ да осѣди въ тронското слово и въ равискуваніята които станаха въ репхсратѣтъ.

Като разглѣдаи съсъ вниманіе обяс-неніята направени отъ министрити на Фран-цоа-Жосефъ нѣй можимъ да извадимъ това заключение чѣ Австрія, когито са осѣща при-силенна отъ енергіята на Прусія, иска да сто-и неутрална и си въображава тѣй да даде задоволяваніе на сичкити интересати партіи.

Нѣ общенародното миѣние отзазува е-нергически тѣя неутралностъ; и въ самата Австрія повѣденіето на кабинетѣтъ са стро-го сѣди. Колкото за второстепеннитѣ цар-щини на Германія, тѣ доказуватъ чѣ двѣти голѣми сили са лѣжатъ ако мислятъ чѣ чрезъ нестѣгласіето си тѣ ще рѣшатъ влѣ-росѣтъ за наслѣдѣваніе на тронѣтъ.

До сега шесъ гласове срѣщу деветъ сѣ са произнесли срѣщу австро-пруското прѣ-дложеніе; Бадъ който предетъ влѣва огстен-бургскитѣ дукъ и Діетата, и Хановра, ка-то са отдѣли отъ вишегласіето, ще напри-авятъ безъ съмнѣніе да са обѣрни терезитѣ къмъ второстепеннитѣ царщини, ако вѣпро-сѣтъ за наслѣдѣваніе са предложн на Діетата.

Нѣ Діетата ще ли да са повинна за да-рѣши въпросѣтъ, кагато днесъ Прусія е по-сподарка на земета и располага войскити си съсъ начинъ щото да налика австрийцити въ едно коше отъ западната частъ на Шле-звигъ, а пакъ тѣ да занимавѣ кусуратъ отъ тая герцогщина, Холщайнъ и Лауенбургъ сѣ една войска отъ 10000 души.

Нѣкой си претендуватъ чѣ Прусія и Австрія сѣ общѣли и вложнли на Діетата

